

ΣΙΛΟΥΕΤΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑΪΚΗΝ ΖΩΗΝ

ΛΟΥΣΤΡΟΣ — ΦΟΙΤΗΤΗΣ

ΕΙΝΕ ὁ ἡρωϊκὸς καὶ ριψοκίνδυνος νέος, ὁ ὁποῖος ἕνα πρωτὸ ἔδωκε πέντε φάσκελα καὶ μίαν δυνατὴν κλωτσιὰν εἰς τὰ εἰδῶλα τῶν κοινωνικῶν προλήψεων, ἐγκατέλειψε τὰ ἐδώλια τοῦ πανεπιστημίου καὶ τὸ «Ρωμαϊκὸν Δίκαιον», κατῆλθε ἀπὸ τὰ σύννεφα, ὅπου ἀεροβατοῦσε μὲ τὴν Μοῦσαν — διότι ἔγραψε φεῦ! καὶ εἶγεν ἐκδώσει καὶ τὴν ἀπαραίτητον ποιητικὴν του συλλογὴν, ἐξεπέξενεν εἰς τὸ λιθόστρωτον τῆς πλατείας τῆς Ὀμονοίας,

ἔδωσε κάπου ἐκεῖ τὸν νηστικὸν ἐν εἶδει ἀγαμνώντος Πήγασόν του, ἐπῆρε μίαν μπλοῦζαν, ἓνα κασελάκι μπογιές καὶ βούρτσες, καὶ μίαν ἥρωϊκὴν καὶ ἀπεγνωσμένην ἀπόφασιν, ἀνεσκουμπώθη καὶ ἤρχισε νὰ γυαλίξῃ τὰ παπούτσια τοῦ κόσμου!...

Ὁμολογήσατε, ὅτι δι' ὅλην αὐτὴν τὴν ἐξέλιξιν ἐγχοσιάζετο πολὺς ἥρωϊσμός, πολλὴ αὐτοθυσία, καὶ ὄχι ὀλίγη εὐφροσύνη.

Τὸ παράδοξον φαινόμενον, ὡς εἰκός, ἔκαμνε κρότον, κατέπληξε, συνεκίνησε, ἐνεθουσίασε. Τὰ πλήθη συνέφερον νὰ θαυμάσουν τὸν ἀτρόμητον κοινωνικὸν ἐπαναστάτην! "Ὅλοι διηγκωνίζοντο καὶ ἐφιλοτιμοῦντο νὰ τοῦ τείνουν τὴν χεῖρα καὶ τοὺς πόδας — τὴν χεῖρα διὰ νὰ τὸν συγχαροῦν καὶ τοὺς πόδας διὰ λουστράρισμα καὶ ἐνίσχυσιν τῆς ἱεράς ἐργασίας! Αἱ κυρίαὶ καὶ αἱ δεσποινίδες διήρχοντο ρίπτουσαι βλέμματα συμπαθείας καὶ θαυμασμοῦ. Ὁ τύπος ἤνοιξε τὰ στήλας του, ἔγραψεν ἄθρα φιλοσοφικά, κοινωνιολογικά, φρενολογικά! Ἐδημοσίευσεν τὴν εἰκόνα του εἰς πολλὰς στάσεις τραγικὰς καὶ μὴ ἐξηρεύνησε τὴν βιογραφίαν του· ἀνεκάλυψεν ἀνέκδοτά του· διετύπωσε τὰς ιδέας καὶ τὰ κοινωνικά του δόγματα. Οἱ βεβόρωτο εὐρον δουλειὰ μὲ τὰς δημοσιογραφικὰς συνεντεύξεις καὶ τὰ ὑψηλὰ καὶ ἠθικοκοινωνικά συμπεράσματα. Εἰς διάστημα δύο-τριῶν ἡμερῶν ὅλαι αἱ Ἀθῆναι ἐξεκίνησαν νὰ θαυμάσουν τὸ περίεργον ὄν. Ἡ φήμη του διεσπάρη ἀστραπικίως ἀπὸ τὰ πέρατα τοῦ βασιλείου. Τηλεγραφήματα ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν πλήρη ἐπιφωνημάτων ἤρχοντο ἀλλεπάλληλα. Ὕμνοι καὶ παιᾶνες πρὸς τὴν ἐξιδανίκευσιν τῆς ἐργασίας ἐτονίσθησαν. Κάποιος μάλιστα εὐαίσθητος ἀνώνυμος τοῦ ἐσώκλεισεν ἐντὸς φακέλλου ἐξηργυρωμένον εἰς 2 - 3 ἐκατοντάδραγμα τὸν ἀκάθεκτον θαυμασμὸν του!!

Καὶ ὁ περίφημος σιωπηλὸς αὐτὸς ἐπαναστάτης — ἀφοῦ ἀληθῶς ἀνεστάτωσε τὰ μυκὰ καὶ τὰ πόδια τοῦ κόσμου — ἐμάζευσεν εἰς πέντ' - ἕξ ἡμέρας ἓνα ὀλοστρόγγυλον ποσὸν καὶ ἀρκετὴν δόξαν, καὶ τὴν ἐβδόμην... ὄγχετο ἀπίων! Δὲν ἐνεφανίσθη πλέον. Τὸ θέαμα εἶχε λήξει, ὅπως ὅλοι αἱ ἀξιοπερίεργοι παραστάσεις, καὶ ὁ κόσμος ἐπανῆλθε εἰς τὰ ἔργα του.

Καὶ ὁ περίφημος κοινωνικὸς ἀνατροπεύς, ἀφοῦ συνέλεξε τὰ λάφυρα, ἔδωκε ἄλλα πέντε φάσκελα εἰς τὰς μωρίας τοῦ κόσμου καὶ ὀλίγην κριθὴν εἰς τὸν Πήγασόν του, τὸν ἐκαθαλίκευσε καὶ ἐπανῆλθε ἐν θριάμβῳ εἰς τὰς γῶρας τῆς ποιήσεως καὶ τῶν αἰθέρων!....

Καὶ ... πάει λέωντας!!

ΣΑΤΑΝΑΣ